Բայց ոչ է պարտ հիանալ. զի ամենեցուն Տէրն եբարձ ի սոցանէ զամենայն օրհնութիւն. ըստ մարգարէութեան Եսայեայ, զոր կու հրամայէ ի բերանոյ Աստուծոյ այսպէս. եթէ, «Եբարձ Տէր յԻսրայէլէ զգլուխն և զվերջն, զմեծն և զփոքրն ի միում աւուր. այսուհետև ժողովուրդն ի գերութիւն վարեցաւ վասն ոչ ճանաչելոյ նոցա զՏէր. և բազում եղեն դիակունք նոցա վասն սովոյ հացի և ծարաւոյ ջրոյ: Եւ ի վերայ այսր ամենայնի ժողովուրդն ոչ դարձաւ, և զՏէր զօրութեանց ոչ խնդրեցին, մինչև վիրաւորեցաւ. վասն այնորիկ ի վերայ երիտասարդաց նոցա ոչ եղիցի ուրախ Աստուած, և այրեաց և որբոց նոցա մի՛ ողորմեսցի, զի չարք են և անօրէնք. և ամենայն բերան խօսի զանիրաւութիւն», և այլն ըստ կարգի: Ուր և այժմ մարգարէութիւնս կատարեցաւ ի վերայ այսմ երկրի իշխանացս. զի ոչ ունին միաբանութիւն ի միջի իւրեանց, և ոչ պատիւ և ոչ հնազանդութիւն, և ոչ սէրն Աստուծոյ իւրեանց սրտի. վասն որոյ Տէր զօրութեանց կամի եղծանել զերկիրն նոցա, և զինքեանս ջնջել ի մեծութենէ և ամբարտաւանութենէ բարձր իշխանութենէ, վասն ծուլացեալ մեղաց մերոց: Զոր Տէր Աստուած տացէ նոցա հոգի զգաստութեան և զօրութեան և իմաստութեան, զի մի՛ առնիցեն անփոյթ զայսպիսի տեսութիւն և զգուշակումն, անհաւատից և ամբարշտաց, զոր ոչ էր եղեալ երբէք նախ քան զայս այսպիսի ինչ՝ զոր այժմ եղեւ:

1576. Թվ. ՌԻԵ. Հանգեաւ առ Աստուած Կամենից քաղաքիս Ֆռանգի եպիսկոպոսն Գժօնծ Տեւուշ Սեցեննովքիյ. 13 ամ կալաւ զաթոռ եպիսկոպոսութեան այս վիճակիս. զոր Տէր Աստուած ողորմի հոգւոյն. և էր հեզ և խոնարհ ոմն և պարզամիտ և երախտաւոր առ Հայոց ազգիս, միշտ ընդունելով զնոսա, ի սեղանս միշտ հացակից առնելով, և մեծարելով քան զչափն աւելի զեպիսկոպոսն մեր և զքահանայսն: Թողցէ նմա Տէր զմեղս՝ զկամայն և զակամայ. ամէն:

1577. Հայոց Թվ. ՌԻԵ. Մայիս ամսոյ Ա, օրն երեքշաբթի: Ի յայսմ ամի ի Լեհից աշխարհս Նոր Թագաւոր նստաւ, որոյ անուն կոչի Պաթօրիյ Ըշտեֆան, որպէս առաջագոյն գրեալ կայ ի այսմ Թխտիս՝ զպատմութիւն Թագաւորացն, ողորմած հոգոյ Զիկմունտ Ակուստոսի և զվախճանն նմին. և յետ նորա միւս Թագաւորին Ֆրանցուզքիյ աշխարհէն, զոր էին բերեալ, անուն նորա Եէնրիկքուս. զոր վասն անհնազանդութեան իշխանացն այսմ երկրի՝ ելաւ, և փախստական գիշերով գնաց յաշխարհն իւր, և այլ ոչ դարձաւ, յաղագս անկարգ և անսահման գնացից սոցայ: Եւ յետ երկուց ամաց բազում անգամ ժողովեցան և քննութեամբ ընտրեցին իւրեանց երկրի վերայ զայս վերոյգրեալ Թագաւորն, և բերեալ նստուցին ի յաթոռ Թագաւորութեան ի քաղաքն Թագաւորանիստ ի Քրաքովն. և մայիսի առաջին օրն երեքշաբթի օծեցին, և Թագադրեալ պսակեցին ըստ օրինի Թագաւորութեան: — Եւ հանգուցեալ Թագաւորիս Ակուստոսին քոյր մի կայր ժառանգ աշխարհիս այս՝ ի բնական հայրենեաց իւրոց, զնա ետուն նմա այս